

ДНЕВНИКЪ

XV засъдание извънредно на 16 Януарий 1884 год.

Отворено въ 11 часа преди обядъ. Отсътствува съ отпускъ Беневъ, безъ отпускъ Юруковъ.

Телеграмма № 101 отъ трима граждани изъ гр. Ямболъ, съ която известяватъ, че и трите имъ църкви били затворени по заповѣдь на архиерейский намѣстникъ, защото ужъ не се плащало на свѣщенниците и молятъ да се зематъ мѣрки.

Предсѣдателъ: Трѣба да се сѫобщи на г. Главният Управителъ да распорѣди потрѣбното.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ казва, че тая телеграмма трѣба да ни припомни скрѣбното положение на свѣщенниците. На място на Глав. Управителъ предлага да се пише на Н. Бъл. Екзарха да заповѣда на намѣстника за отваряне на черквата, даже да накаже виновнитѣ. Въ сѫщото време да се отговори за това на просителитѣ. Това предлага по сѫображеніе, че въпросътъ е религиозенъ.

Г-нъ Д-ръ Странски намира това движение отъ страна на свѣщенниците противъ общия порядокъ, установленията на църквата, една обида на религиознитѣ чувства на паството. Спорѣдъ О. У. Главния Секретарь е който се грижи за църковнитѣ работи. Приема той да се прати телеграммата на Глав. Управителъ да вземе нужните мѣрки. Затваряне на църквата отъ арх. намѣстникъ е прѣвишение на властъ, църквата е общо достояние.

Г-нъ Калчевъ намира фактътъ скърбенъ, постъпка на свѣщенниците, която раслабва религиознитѣ връски между тѣхъ и паството. Казва че черквите сѫ достояние на населението, а не на свѣщ. и владиците. Свѣщ. прочее може да се откажи да служи, а не и да затвори черквата, съ което нараќава правта на населението. Отъ тукъ извлича, че правителството трѣба да се намѣси и застѫпи правата на населението. Именно глав. секретарь трѣба да направи това.

Г-нъ Величковъ глѣда на работата като на чисто религиозна, въ която властъта не трѣба да се мѣси. Пост. Комитетъ може едно ишъ да направи въ случаи, да сѫобщи телеграммата на Глав. Управителъ и той да отнесе работата на църковната властъ. Повече ишъ, не трѣба да се каже че има прѣстъпление или не. Дали черквите сѫ достояние на населението — знае екзархията, тя а още въ състояние да испита работата да накаже виновнитѣ и пр.

Г-нъ Калчевъ казва че той нeraзбира въ първото си говорение да се подржчатъ ишкои мѣрки на правителството, то остава свободно да вземе мѣрки каквито намѣри за добре.

Г-нъ Д-ръ Хакановъ сега поддържа г-нъ Величкова да се прати телеграммата чрезъ Главн. Управителъ безъ поржка за нѣкакви мѣрки.

Г-нъ Д-ръ Странски прибавя, че въ случаи нѣма нѣкои канонически права нарушени, та да остане самата църковна власть да се расправи. Тукъ е административно нарушение на порѣдока, та правителството е длѣжно да накаже виновнитѣ, безъ да се мѣси въ църковните работи. Прѣдлага да се прати телеграммата на г. Глав. Управителъ за бѣрзи и надлѣжни мѣрки. А какви мѣрки, то е негова работа.

Г-нъ Дагоровъ припомни, че свѣщениците нѣколко пъти сѫ подавали прощене до Обл. Събрание и Пост. Комитетъ и на своето началство за приложение на публ. адм. правила. Тоя неайде се прилага, а неайде не. Прѣдъ видъ че гласътъ на свѣщениците остава гласъ въплюющи въ пустиня, може да сѫ се споразумѣли за такава демонстрация, която, въ Ямболъ, е първа и можатъ да се повторятъ и другадѣ. За да не се распространятъ подобни постежки, да се прѣпоръчи на правителството да вземе мѣрки да накаже арх. намѣстникъ. Какъ да го накаже, то е негова работа. Глав. секретаръ има компетентностъ въ религиозните распри.

Г-нъ Д-ръ Жечевъ констатира само фактътъ, че не добре постежилъ намѣстника, може да се прѣзвика вълнение въ населението. Той прѣдлага да се прати телеграммата на глав. секретаръ да направи каквото иска, защото той е въ право спошление съ духовните началници. Той, съобразно съ закона, ще обсѫди какво да направи.

Слѣдътъ гласуване прие се слѣдующето рѣшене: *да се сгуби телеграммата на правителството да вземе набѣрзо надлѣжните мѣрки.*

Засѣданietо се затвори въ $11\frac{1}{2}$ часа.

Прѣдсѣдателъ: **Т. Кесяковъ**

Подпрѣдсѣдателъ: **Д-ръ Дагоровъ**

Членъ-Секретарь: **Беневъ**

Секретарь: **Ив. А. Шандаровъ**